

INDEX.

LIBER V. — PSYCHOLOGIA.

PROOEMIUM	1
SECTIO I. DE ACTIBUS ET FACULTATIBUS INTELLECTUALIBUS	2
CAPUT I. — De intellectu	ib.
QUAESTIO 1. DE EXISTENTIA INTELLECTUS	ib.
<i>Prop. 1.</i> Praeter sentiendi facultatem, est in homine superior quaedam cognoscendi facultas, quae intellectus dicitur	ib.
<i>Prop. 2.</i> Discrimen essentialis inter brutum et hominem est intellectus	4
QUAESTIO 2. DE OBJECTO INTELLECTUS	ib.
<i>Prop. 3.</i> Objectum intellectus est aliquomodo quidquid habet rationem entis, dum modo rite ei proponatur	ib.
<i>Prop. 4.</i> Objectum intellectus proportionatum pro praesentis vitae statu, est ens sensibile	5
<i>Prop. 5.</i> Intellectus rerum essentias penetrat	6
<i>Prop. 6.</i> Licet intellectus singularia proprie et distincte percipiat, proprium tamen et immediatum objectum ejus est universale	8
QUAESTIO 3. DE ACTIBUS PRIMARIIS INTELLECTUS	ib.
ARTICULUS 1. De idea	9
<i>Prop. 7.</i> Idea quae per reflexionem percipitur ut objectum, habet necessario, qua- tenus est idea, objectum a se distinctum	ib.
<i>Prop. 8.</i> Nullam ideam, in statu praesente, habet humana mens distincte intuitivam .	10
<i>Prop. 9.</i> Idea neque est judicium, neque includit sive judicium sive reflexionem .	11
ARTICULUS 2. De judicio	ib.
<i>Prop. 10.</i> Judicium non est actus a voluntate elicitus, sed ab intellectu	ib.
<i>Prop. 11.</i> Judicij objectum materiale sunt duo termini objectivi	12
<i>Prop. 12.</i> Judicij objectum formale est objectiva identitas, saltem apparens, termi- norum	ib.

<i>Prop. 13.</i> Omnia judicia humana sunt comparativa	13
<i>Prop. 14.</i> Assensus mentis judicantis nonnisi connotative differt a perceptione objectivae identitatis terminorum	14
ARTICULUS 3. De ratiocinio	16
<i>Prop. 15.</i> Omne ratiocinium est discursivum per medium	ib.
<i>Prop. 16.</i> Ratiocinium est actus unus mentis	17
<i>Prop. 17.</i> Ratio non est potentia diversa ab intellectu	ib.
<i>Prop. 18.</i> Ratio theoretica et ratio practica non sunt duae facultates diversae	19
<i>Prop. 19.</i> Ratio superior et ratio inferior non sunt duae potentiae specie diversae	ib.
QUAESTIO 4. DE ACTIBUS SECUNDARIIS INTELLECTUS	20
ARTICULUS 1. De reflexione	ib.
§ 1. De existentia et speciebus reflexionis	ib.
<i>Prop. 20.</i> Jure distinguuntur reflexio vulgaris seu recognitio, et reflexio philosophica seu recognitio ipsius cognitionis praecedentis; quae iterum jure distinguitur in ontologicam et psychologicam	ib.
<i>Prop. 21.</i> Admittenda est in homine vis spontanea cogitandi, sine omni reflexione	22
<i>Prop. 22.</i> ...et vis spontanea reflectendi	ib.
<i>Prop. 23.</i> ...et vis reflectendi sub influxu voluntatis	23
§ 2. De objecto proprio reflexionis	24
<i>Prop. 24.</i> Per conscientiam non immediate et directe attingimus essentiam animae	ib.
<i>Prop. 25.</i> ...nec proprias potentias, nec corpus proprium	25
<i>Prop. 26.</i> ...neque etiam mediabitibus speciebus univocis, sed solum speciebus analogis, attingimus propriam animam et potentias	ib.
<i>Prop. 27.</i> ...atttingimus actus proprios et potentias primo spontanee exerceite, deinde voluntarie signate	ib.
<i>Prop. 28.</i> ...atttingimus actus nostros non intuitive, sed solum ex parte objecti; et potentias in actibus	26
<i>Prop. 29.</i> .. et propriam substantiam animae et corporis in actibus et potentias nostris	27
<i>Prop. 30.</i> Vis reflectendi ab intellectu non differt	ib.
ARTICULUS 2. De memoria	28
<i>Prop. 31.</i> Admittenda est in homine memoria intellectiva	ib.
<i>Prop. 32.</i> Memoria intellectiva non est distincta facultas ab intellectu	29
<i>Prop. 33.</i> Actu memoriae non conficitur nova species impressa objecti, sed revocatur in actum quae conservata fuit	ib.
<i>Prop. 34.</i> Intellectus est facultas inorganica	30
QUAESTIO 5. DE ORIGINE IDEARUM	31
ARTICULUS 1. De systematibus rejiciendis	ib.
§ 1. De systemate idearum innatarum	32
<i>Prop. 35.</i> Originem idearum male explicat Plato	ib.
<i>Prop. 36.</i> ...et Cartesius	33
<i>Prop. 37.</i> ...et Leibnitz	34
<i>Prop. 38.</i> ...et Rosmini	35
<i>Prop. 39.</i> Rejiciendae sunt generatim omnes ideae innatae	37
<i>Prop. 40.</i> Originem idearum male explicant generatim transcendentales idealistae	38
§ 2. De systemate ontologismi	39
<i>Prop. 41.</i> Originem idearum male explicat Malebranche	ib.
<i>Prop. 42.</i> ...et Gioberti	40
<i>Prop. 43.</i> ...et omnes ontologistae recentiores, sive rigidiores, sive mitigati	42

§ 3. De systemate traditionalismi	46
<i>Prop. 44.</i> Originem idearum male explicat de Bonald	ib.
<i>Prop. 45.</i> Falsus etiam est traditionalismus mitigatus a Bonnetty et Ventura	47
<i>Prop. 46.</i> ...et traditionalismus a recentioribus mitigatus	48
<i>Prop. 47.</i> Sermonem homo ratione utens invenire potuisse	50
ARTICULUS 2. De systemate peripatetico	52
<i>Prop. 48.</i> In praesenti vitae statu, ad originem idearum praerequiritur cognitio sensitiva, et phantasma rei expressum	ib.
<i>Prop. 49.</i> Admittendus est intellectus agens qui producat species impressas, entitative et repraesentative intelligibiles	53
<i>Prop. 50.</i> Species impressa recipitur in intellectu paciente, qui cum illa speciem expressam producit	56
<i>Prop. 51.</i> Ad producendam speciem impressam intelligibilem nequit phantasma concurrere per meram sua illuminationem objectivam ab intellectu agente	57
<i>Prop. 52.</i> ...nec ut causa efficiens instrumentalis stricte dicta	58
<i>Prop. 53.</i> ...nec ut mera causa exemplaris, vel materialis	59
<i>Prop. 54.</i> ...sed concurrit ut causa efficiens instrumentalis latus dicta et mediata	61
<i>Prop. 55.</i> Intellectus agens et patiens realiter distinguuntur	63
<i>Prop. 56.</i> In ordine directo et spontaneo cognitionis intellectualis, mens exorditur a conceptibus universalioribus seu maxime indeterminatis	ib.
<i>Prop. 57.</i> Singularia corporea ut talia intellectus non directe, sed per quandam reflexionem in sensationem cognoscit	64
CAPUT II. — De voluntate	ib.
QUAESTIO 1. DE VOLUNTATIS OBJECTO	65
<i>Prop. 58.</i> Objectum proportionatum voluntatis est omne ens, dummodo proponatur ut bonum	ib.
<i>Prop. 59.</i> Bonum appetitum est semper aliquomodo bonum appetentis	66
QUAESTIO 2. DE ACTIBUS ET LIBERTATE VOLUNTATIS	67
<i>Prop. 60.</i> Voluntati repugnat actus caecus, et actus coactus, sed non repugnat actus necessarius	ib.
<i>Prop. 61.</i> Humana voluntas in praesenti vitae statu praedita est vera libertate indiffereniae	68
<i>Prop. 62.</i> Sola voluntas est formaliter libera	71
<i>Prop. 63.</i> Ad veram libertatem arbitrii requiritur sed non sufficit indifferentia objectiva	73
<i>Prop. 64.</i> ...et indifferentia subjectiva passiva	74
<i>Prop. 65.</i> ...sed requiritur activa, non negativa sed positiva	ib.
<i>Prop. 66.</i> ...nec requiritur indifferentia ad bene vel male agendum, quae potius ad imperfectionem subjecti liberi spectat	76
<i>Prop. 67.</i> ...neque requiritur subjectiva mutabilitas voluntatis, quae potius ad imperfectionem subjecti liberi spectat	ib.
<i>Prop. 68.</i> Ad exercitium libertatis sufficit judicium speculativum, non requiritur judicium practicum	77
<i>Prop. 69.</i> Voluntas, posito etiam ultimo judicio practico, remanet libera sive quoad exercitium, sive quoad specificationem actus	78
QUAESTIO. 3. DE EXTENSIONE ET RADICE LIBERTATIS	79
<i>Prop. 70.</i> Nec bonum in genere, nec beatitudo indeterminate sumpta, nec media ad eam quae appareant ut necessario connexa, electioni subjiciuntur	ib.

<i>Prop. 71.</i> Bonum infinitum, ubi intuitive cognoscitur, necessario diligitur; sed in praesenti vita ejus dilectio electioni subjacet	80
<i>Prop. 72.</i> Bona determinata omnia, dummodo ut media cum beatitudine contingenter connexa proponantur, electioni subjacent	ib.
<i>Prop. 73.</i> Electio non fertur necessario in id quod ut melius apprehenditur	ib.
<i>Prop. 74.</i> Voluntas movet, ad modum agentis, intellectum et potentias sensitivas	81
<i>Prop. 75.</i> Imperium rationis et voluntatis in appetitum sensitivum non est despoticum sed politicum	82
<i>Prop. 76.</i> Radix propinquior libertatis est intellectus universalitas in judicando de omnibus rebus, etiam reflexe de suo iudicio	ib.
<i>Prop. 77.</i> Radix remotior libertatis est immaterialitas seu spiritualitas intellectus, et voluntatis	83
QUAESTIO 4. DE IMPEDIMENTIS VOLUNTATIS ET LIBERTATIS	84
<i>Prop. 78.</i> Omnis ignorantia actualis impedit volitionem actualem et liberam quoad objectum vel objecti respectum ignotum	ib.
<i>Prop. 79.</i> Passiones prosecutivae boni, augent voluntarium, sed minuant liberum actus in quem ipsae influunt	85
<i>Prop. 80.</i> Passiones aversatiae mali non tollunt quidem, sed minuant tum voluntarium, tum liberum actus quo ad bonum oppositum tendit voluntas, et in quem influunt	ib.
<i>Prop. 81.</i> Omnes et solae potentiae vitales subjectum habituum esse possunt. Entibus tamen intelligentibus solis competit habitus in se efformare	86
<i>Prop. 82.</i> Habitus stricte dictus auget voluntarium, sed minuit liberum actus qui ex illo procedit	87
SECTIO II. DE PRINCIPIO VITAE INTELLECTIVAE	88
CAPUT I. — De natura animae in se spectatae	ib.
<i>Prop. 83.</i> Existit in homine principium vitale, essentialiter a corpore distinctum, quod anima vocatur	ib.
<i>Prop. 84.</i> Anima rationalis non est accidens corporis, sed substantia	89
<i>Prop. 85.</i> ...est simplex: nec partibus essentialibus, nec integrantibus composita	90
<i>Prop. 86.</i> ... est essentialiter independens a materia, seu spiritualis	92
CAPUT II. — De animae natura relate ad corpus	94
QUAESTIO 1. DE UNITATE ET SEDE ANIMAE	ib.
<i>Prop. 87.</i> Unum est in homine principium vitae, nempe anima rationalis, quae quoad substantiam non differt a principio vitae sensitivae et vitae vegetativaee	ib.
<i>Prop. 88.</i> Anima humana non per intelligentiam et rationem ac voluntatem est principium vitae vegetativaee	96
<i>Prop. 89.</i> ...non residet in solo cerebro, sed quoad substantiam est tota in toto corpore, et tota in singulis partibus, non tamen secundum omnes potentias est in qualibet parte	97
QUAESTIO 2. DE UNIONE ANIMAE ET CORPORIS	99
<i>Prop. 90.</i> Anima humana cum corpore ita conjungitur ut una ex utroque resuluet natura seu substantia	ib.
<i>Prop. 91.</i> Unitatem substantialem hominis male explicat sistema assistentiae seu causarum occasionalium	101
<i>Prop. 92.</i> ...et systema harmoniae praestabilitae	ib.

<i>Prop. 93.</i> ...et systema influxus physici	102
<i>Prop. 94.</i> ...et systema perceptionis fundamentalis	ib.
<i>Prop. 95.</i> Anima humana cum corpore unitur tanquam forma substantialis cum materia	ib.
<i>Prop. 96.</i> In homine nulla est alia forma substantialis praeter animam rationalem, et per hanc homo non solum est homo, sed animal, et vivum, et corpus, et substantia, et ens	106
QUAESTIO 3. DE EFFECTIBUS CORPORALIBUS ANIMAE	110
<i>Prop. 97.</i> E corporis conformatio probabilia tantum indicia de hominis interiore statu haberi possunt	ib.
<i>Prop. 98.</i> E calvariae protuberantiis nihil omnino de hominis interiore statu concludere licet	ib.
QUAESTIO 4. DE DISTINCTIONE ANIMARUM	112
<i>Prop. 99.</i> Tot sunt animae, quot sunt homines	ib.
<i>Prop. 100.</i> Absurda est metempsychosis, seu transmigratio animarum ab uno corpore in aliud	ib.
<i>Prop. 101.</i> Non sunt omnes animae humanae perfectione substantiali omnino aequales	113
CAPUT III. — De origine animae	115
<i>Prop. 102.</i> Anima humana non est aliquid productum ex substantia divina	ib.
<i>Prop. 103.</i> ...nec propagatur a parentibus per traducem sive materiale sive spiritualem	116
<i>Prop. 104.</i> ...neque ex nihilo, actione generantis	117
<i>Prop. 105.</i> ...nec derivatur a parentibus tamquam prius sensitiva anima, quae postea mutetur in intellectivam per manifestationem entis	118
<i>Prop. 106.</i> ...sed immediate a Deo per creationem producitur	ib.
<i>Prop. 107.</i> ...nec ante creatur quam corpori uniatur	119
<i>Prop. 108.</i> In generatione hominis non tres animae successive producuntur	120
CAPUT IV. — De animae immortalitate et vita futura	121
<i>Prop. 109.</i> Anima humana natura sua est immortalis	ib.
<i>Prop. 110.</i> ...et a corpore separata vivere potest	122
<i>Prop. 111.</i> ...neque annihilari potest a seipsa	ib.
<i>Prop. 112.</i> ...nec ab ulla vi creata, neque ab ipso Deo naturaliter	123
<i>Prop. 113.</i> ...et post hominis mortem superstes de facto servabitur	ib.
<i>Prop. 114.</i> Vita futura erit sempiterna	124
<i>Prop. 115.</i> Resurrectio nec physice nec moraliter debetur homini secundum solam naturam	127
APPENDIX. DE NATURALIBUS ANIMAE HUMANAE DEFECTONIBUS	128
ARTICULUS 1. De somno	ib.
<i>Prop. 116.</i> Somnus est naturalis interruptio aequilibrii inter varias hominis facultates, orta ex fatigacione virium vegetalium, et naturaliter ad has vires reficiendas ordinata	ib.
<i>Prop. 117.</i> Somnus primo et directe est in potentissimis vitae vegetativaee, consequenter et secundario est in ceteris omnibus humani compositi facultatibus	129
ARTICULUS 2. De somnio	130

<i>Prop. 118.</i> Somnium humanum est series actuum phantasiae, cum virium intellectualium congrua cooperatione, in subjecto dormiente	130
<i>Prop. 119.</i> Somnia oriuntur non solum a peculiari statu corporis, sed etiam a peculiari statu animae	ib.
<i>Prop. 120.</i> Actus somnambulismi est somnium producens in ordine externo actiones sibi convenientes	131
ARTICULUS 4. De amentia	132
<i>Prop. 121.</i> Amentia est somnium vigilantis permanens et invincibile	ib.
<i>Prop. 122.</i> Amentiae universim duae causae sunt : certae laesiones corporis, et passiones animi vehementiores	ib.

LIBER VI. -- THEOLOGIA NATURALIS.

PROOEMIUM	135
CAPUT I. — De existentia Dei	137
QUAESTIO 1. DE ARGUMENTIS VALIDIS EXISTENTIAE DEI	ib.
ARTICULUS 1. Argumenta physica	138
<i>Prop. 1.</i> Causa efficiens mundi formatrix male assignatur casus vel series infinita causarum	ib.
<i>Prop. 2.</i> ...vel evolutio materialis, vel anima mundana, vel evolutio logica, vel conceptus aseitatis	139
<i>Prop. 3.</i> Existentialia Dei, ut causae efficientis formaticis mundi, probatur ex existentia varietatis naturarum	140
<i>Prop. 4.</i> Causa efficiens mundi ordinatrix male assignatur casus, vel necessitas naturae	141
<i>Prop. 5.</i> Existentialia Dei, ut causae efficientis mundi ordinaticis, probatur ex admirabili ordine mundi	143
<i>Prop. 6.</i> Existentialia Dei, ut causae efficientis mundi creatricis, probatur ex existentia corporum materialium mundanorum	144
ARTICULUS 2. Argumenta metaphysica	146
<i>Prop. 7.</i> Existentialia Dei, ut entis necessarii, probatur ex existentium rerum contingencia	ib.
<i>Prop. 8.</i> Existentialia Dei, ut primi motoris immobilis, probatur ex rerum existentium mutabilitate	147
<i>Prop. 9.</i> Existentialia Dei, ut entis perfectissimi, probatur ex existentium entium maiore aut minore perfectione	148
<i>Prop. 10.</i> Existentialia Dei, ut ultimi omnis veritatis fundamenti necessarii, aeterni, immutabilis, probatur ex necessitate, aeternitate, immutabilitate veritatis totius ordinis idealis	ib.
ARTICULUS 3. Argumenta moralia	150
<i>Prop. 11.</i> Existentialia Dei, ut supremi et colendi numinis probatur ex universalis et constanti generis humani consensione	ib.

<i>Prop. 12.</i> Ex. D., ut summae veritatis et bonitatis, pr. ex natura humani intellectus et voluntatis	152
<i>Prop. 13.</i> Ex. D., ut supremi legislatoris, judicis, vindicis, pr. ex lege naturali quae conscientiae voce innotescit	153
<i>Prop. 14.</i> Ex. D., ut fundamenti totius moralitatis et ordinis, pr. ex utilitate in ordine physico et morali, quae provenit in genus humanum ex persuasione existentiae divinae	155
QUAESTIO 2. DE ARGUMENTIS INVALIDIS	157
<i>Prop. 15.</i> Existentialia Dei nullo argumento a priori ostendi potest	ib.
<i>Scholion.</i> Alia argumenta a posteriori	159
QUAESTIO 3. DE NOSTRA COGNITIONE DEI	160
<i>Prop. 16.</i> Deum existere, quamvis sit immediate evidens quoad se, non tamen est immediate evidens quoad nos	ib.
<i>Prop. 17.</i> In hac vita non habemus continuum necessariumque intuitionem immediatam Dei	162
<i>Prop. 18.</i> Quamquam non repugnat dari atheos sive praticos, vel positivos, repugnat tamen dari atheos negativos	164
CAPUT II. — De essentia Dei	165
QUAESTIO 1. DE ADMIRABILI SIMPLICITATE DEI	166
<i>Prop. 19.</i> In Deo nulla est compositio ex potentia et actu	ib.
<i>Prop. 20.</i> ...neque ex partibus integrantibus	167
<i>Prop. 21.</i> ...neque ex materia et forma	ib.
<i>Prop. 22.</i> ...neque ex natura et individuatione	168
<i>Prop. 23.</i> ...neque ex natura et supposito	170
<i>Prop. 24.</i> ...neque ex essentia et existentia	ib.
<i>Prop. 25.</i> ...neque ex genere et differentia specifica	171
<i>Prop. 26.</i> ...neque ex substantia et accidente	172
<i>Prop. 27.</i> In Deo inter essentiam et attributa est distinctio rationis ratiocinatae tantum	173
<i>Prop. 28.</i> Ex Deo et alio tanquam compare nulla fieri potest compositio	174
QUAESTIO 2. DE OMNIMODA INFINITE DEI	175
<i>Prop. 29.</i> Deus est infinitus perfectione, seu ens realissimum	ib.
<i>Prop. 30.</i> ...et infinitus duratione, seu aeternus	177
<i>Prop. 31.</i> ...et infinitus praesentia, seu immensus	178
<i>Prop. 32.</i> ...et prorsus immutabilis, tum physice, tum moraliter	179
QUAESTIO 3. DE ULTIMO CONSTITUTIVO ESSENTIAE DIVINAE	181
<i>Prop. 33.</i> Constitutivum divinae naturae optime exprimitur per hoc quod Deus est ens a se	ib.
CAPUT III. — De activitate Dei ad intra	184
QUAESTIO 1. DE INTELLECTU DIVINO	ib.
ARTICULUS 1. De natura scientiae Dei	185
§ 1. De perfectione scientiae Dei	ib.
<i>Prop. 34.</i> Est in Deo scientia perfectissima, ab omni nostra cognitione essentialiter diversa	ib.
§ 2. De objecto materiali scientiae Dei	186
<i>Prop. 35.</i> Deus seipsum intelligit et adaequate comprehendit	ib.

<i>Prop.</i> 36. Possibilia omnia cognoscit Deus	186
<i>Prop.</i> 37. Deus cognoscit omnia absolute futura, sive necessaria, sive libera	187
<i>Prop.</i> 38. Deus cognoscit omnes actus liberos conditionate futuros	188
ARTICULUS 2. De ideis divinis	189
§ 1. De principiis idearum Dei	190
<i>Prop.</i> 39. Deus, omnia quae cognoscit, seipso, i. e. essentia sua tanquam principio proximo cognitionis cognoscit	ib.
§ 2. De objecto formalis idearum Dei	191
<i>Prop.</i> 40. Deus, omnia quae cognoscit, in seipsis cognoscit tanquam in objecto formalis proximo cognitionis	ib.
ARTICULUS 3. De judiciis divinis	192
<i>Prop.</i> 41. Deus seipsum immediate in seipso cognoscit	193
<i>Prop.</i> 42. ... possibilia, et creata, et necessario futura judicans esse talia, in seipso tanquam in medio cognoscit	ib.
<i>Prop.</i> 43. ... eadem etiam in seipsis immediate	194
<i>Prop.</i> 44. ... etiam seipsum in creaturis tanquam in medio cognoscit	195
<i>Prop.</i> 45. ... libere futura judicans esse talia, non in seipso, i. e. in decretis suis praedeterminantibus, tanquam in medio, cognoscit	ib.
<i>Prop.</i> 46. ... neque in causis immediatis	197
<i>Prop.</i> 47. ... sed immediate in seipsis	198
<i>Prop.</i> 48. Deus libera absolute futura judicans esse talia, ea etiam cognoscit complexus scientiae mediae de futuritione conditionata, et decreti sui de procuranda conditione	ib.
QUAESTIO 2. DE VOLUNTATE DIVINA	199
<i>Prop.</i> 49. Deus seipsum vult tanquam objectum primarium	ib.
<i>Prop.</i> 50. Deus volendo se, vult alia a se, tanquam objectum secundarium	ib.
<i>Prop.</i> 51. Deus necessario seipsum vult et amat	200
<i>Prop.</i> 52. Deus res alias libere vult vel amat	201
<i>Prop.</i> 53. Perfectae Dei immutabilitati non obstat perfecta ejus libertas	ib.
CAPUT IV. — De activitate Dei ad extra	204
QUAESTIO 1. DE CREATIONE ET CONSERVATIONE	205
ARTICULUS 1. De causa effidente creationis	ib.
<i>Prop.</i> 54. Deo competit vis creandi	ib.
<i>Prop.</i> 55. Nulli creaturae potest ut causae principali convenire actio creativa	ib.
<i>Prop.</i> 56. Nulli creaturae potest ut causae instrumentalis convenire actio creativa	206
ARTICULUS 2. De actu creativo	207
<i>Prop.</i> 57. Actio Dei creativa est actio formaliter immanens	ib.
ARTICULUS 3. De effectu creationis	210
<i>Prop.</i> 58. Mundus non potest ab aeterno creatus esse	ib.
<i>Prop.</i> 59. Deus creavit mundum non absolute sed relative optimum	212
ARTICULUS 4. De causa finali creationis	214
<i>Prop.</i> 60. In mundo creando Deus nullum habuit finem operantis	ib.
<i>Prop.</i> 61. Finis ultimus mundi est gloria Dei extrinseca	215
ARTICULUS 5. De conservatione	216
<i>Prop.</i> 62. Deus positive et directe res omnes conservat	ib.
QUAESTIO 2. DE CONCURSU DIVINO	218

<i>Prop.</i> 63. Deus physice et immediate concurrit ad omnes actiones et effectus creatorum agentium	218
<i>Prop.</i> 64. Concursus divinus non est physice praedeterminans	220
<i>Prop.</i> 65. Divinus concursus, quatenus est aliquid ad extra, est ipsa creature actio, prout haec dum a creatura procedit, simul a Deo ut a causa prima manat	221
QUAESTIO 3. DE PROVIDENTIA DIVINA	222
<i>Prop.</i> 66. Deus providentia sua res omnes gubernat	ib.
<i>Prop.</i> 67. Ad providentiam sapientem hujus mundi, moraliter necessarium est miraculum	225
<i>Prop.</i> 68. Miracula sunt intrinsece et extrinsece possibilia	227
<i>Prop.</i> 69. Miracula sunt cognoscibilia	229
<i>Prop.</i> 70. Miracula sunt efficaciter probativa veritatis in cuius confirmationem patruntur	230
APPENDIX. DE MESMERISMO	232
<i>Prop.</i> 71. Somnus magneticus, in se spectatus, non superat vires naturales	ib.
<i>Prop.</i> 72. Somnia magnetica suggestionis, in se spectata, vires naturales non superant	233
<i>Prop.</i> 73. Plura quae suggestionum magnetica phaenomena passim dicuntur, vires naturales superant saltem quoad modum	234
<i>Prop.</i> 74. Somnia magnetica lucida superant vires naturae	238
<i>Prop.</i> 75. Spiritismus, sive communis, sive transcendentatis, vires naturae superat	239
<i>Prop.</i> 76. Causa phaenomenorum mesmerismi praeternaturalium, nec Deus est, nec angeli boni, nec animae defunctorum, sed angeli mali	241

CAPILLA ALFONSINA
U. A. N. L.

Esta publicación deberá ser devuelta
antes de la última fecha abajo indi-
cada.

B839
A2
v.3

46117

AUTOR

AA, Jan Simon Van der
TITULO

Preelectionum...

FECHA DE _____ | NOMBRE _____

FECHA DE _____ **NOMBRE DEL LECTOR** _____

VENCIMIENTO

Digitized by srujanika@gmail.com

